

ἐπῆγε ν' ἀνακρίνη καὶ τὸν Ματτίαν, ἵνα ἰδῆ ἂν συμφωνοῦσιν αἱ δύο διηγήσεις.

Ἐβρινα ἐπὶ πολὺ βεβουλισμένος εἰς τὰς σκέψεις μου, καὶ τέλος ὁ εἰρηνοδίκτης ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Ματτίαι.

— Θὰ ζητήσω πληροφορίας εἰς Ἰσσελ, εἶπε, καὶ ἂν, ὡς ἐλπίζω, ἐπικυρώσι τὰς διηγήσεις σας, αὐριοὶν θὰ εἶσθε ἐλευθέροι.

— Καὶ τὴν ἀγελάδα μας; ἠρώτησεν ὁ Ματτίαι.

— Θὰ σᾶς τὴν δώσουν.

— Δὲν ἐρωτῶ περὶ τούτου, ἀπήντησεν ὁ Ματτίαι; ἀλλὰ τίς θὰ τὴν θρέψῃ; τίς θὰ τὴν ἀρμέξῃ;

— Μὴ μεριμνᾶς, παιδάριον.

Οὕτω καθύχασε καὶ ὁ Ματτίαι.

— Ἄν ἀρμέξουν τὴν ἀγελάδα μας, εἶπε μειδιῶν, δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ μᾶς δώσουν τὸ γάλα της; Πολὺ καλὸν θὰ ἦτον διὰ τὸ δεῖνόν μας.

Ἄμα δ' ἀνεχώρησεν ὁ εἰρηνοδίκτης, ἀνήγγειλα εἰς τὸν Ματτίαν τὰς δύο μεγάλας εἰδήσεις, δι' ἃς εἶχον λησμονήσει τὴν φυλακὴν. Ἡ μάνα Βαρθερίνα ἔζη, καὶ ὁ Βαρθερίνος εἰς τὰ Παρίσια!

— Ἡ ἀγελάς τοῦ βασιλοπούλου θὰ παρουσιασθῆ ἐν θριάμβῳ, εἶπε.

Καὶ πλήρης χαρᾶς ἤρχισε νὰ χορεύῃ καὶ νὰ τραγοῦδῃ. Παρασυρθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς εὐθυμίας του, τὸν ἔλαβον καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ ὁ Κάπης, ὅστις ὡς τότε εἶχε μείνει εἰς μίαν γωνίαν κατηφῆς καὶ ἀνήσυχος, ἦλθε καὶ ἐστάθη μεταξὺ ἡμῶν εἰς τοὺς δύο ὀπισθίους τοῦ πόδα· καὶ τότε ἤρχισαμεν τόσον ὠραῖον χορὸν, ὥστε ὁ δεσμοφύλαξ φοβηθεὶς, πιθανῶς διὰ τὰ κρομμυδιά του, ἦλθε νὰ ἰδῆ ἂν δὲν ἐπαναστατήσαμεν.

Μᾶς εἶπε δὲ νὰ σιωπήσωμεν, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀπέτεινε τὸν λόγον ἀποτόμως, ὡς ὅτε εἶχεν εἰσέλθει μετὰ τοῦ εἰρηνοδίκτου.

Ἐντεῦθεν ἐνόησαμεν ὅτι δὲν ἦτον κακὴ ἡ θέσις ἡμῶν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐλάβομεν καὶ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ἠπατήθημεν, διότι ἐπέστρεψε φέρον μεγάλην πινακάν πληρὴ γάλακτος, — τοῦ γάλατος τῆς ἀγελάδος μας, — καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ προσέτετι καὶ ἓνα μέγαν ἄρτον λευκὸν, καὶ ἓν τεμάχιον κρύου βωδινοῦ, καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ταῦτα μᾶς τὰ ἐστειλεν ὁ κύριος εἰρηνοδίκτης.

Ποτὲ τοιαύτη δεξιῶσις δὲν ἔγεινεν εἰς φυλακισμένους. Τότε δὲ, τρώγων τὸ βωδινὸν καὶ πίνων τὸ γάλα, εὗρισκον ὅτι αἱ ἰδέαι ἃς εἶχον περὶ φυλακῶν δὲν ἦσαν ἐντελῶς ὀρθαί, ὅτι αἱ φυλακαὶ ἦσαν καλῆτεραι ἀπ' ὅτι ἐνόμιζον.

Τὸ αὐτὸ ἐφρόνει καὶ ὁ Ματτίαι.

— Νὰ δειπνήσωμεν καὶ νὰ κοιμηθῶμεν χωρὶς νὰ πληρώσωμεν, εἶπε, καλὸν τῆ ἀληθεία! Ἐγὼ ὅμως ἠθέλησα νὰ τὸν φοβίσω.

— Καὶ ἂν ὁ κτηνιατρὸς, εἶπον, εἶχεν ἔξαφνα ἀποθάνει, τίς θὰ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ ἡμῶν;

— Τοιαύτας ἰδέας, εἶπε χωρὶς νὰ θυμώσῃ, συλ-

λαμβάνουν μόνον ὅσοι εἶναι εἰς δυστυχίαν. Δὲν εἶναι τῶρα καιρὸς δι' αὐτάς.

[Ἐπιταὶ συζητεῖται.]

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier].

Ἡ κατάκτησις τῆς γῆνης σφαιράς.

La Pérouse. — Leichardt. — Κέννεδου. — Burke.

Ὁ Γάλλος La Pérouse εἶναι καὶ αὐτὸς εἰς τῶν εὐκλεῶν μαρτύρων τῆς διερευνησεως τῆς Ὀκεανίας. Διανύσας στρατιωτικὸν στάδιον λαμπρὸν καὶ ἐνδόξως συμμετασχὼν τῆς ἐν Belle-Isle ναυμαχίας (20 Νοεμβρίου 1759), καθ' ἣν ἐτραυματίσθη καιρίως καὶ ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, μετὰ ταῦτα δὲ περιελθὼν πάντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἐπολέμησεν ἀνδρείως ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου Βύρωνος, καὶ ἤρατο νίκην ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν ὅπλων κατὰ τῶν ἰδρυμάτων τῆς ἀγγλικῆς ἐταιρίας τοῦ Οὐδσονίου κόλπου. Ὁ Λα Περούζ ἔλαβεν ἐντολὴν σπουδαιότατην. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, θέλουσα νὰ συμπληρώσῃ τὰς περιηγήσεις τοῦ Κουκ καὶ τοῦ Κλάρκ, ἀπεράσισε ν' ἀποστείλῃ στολίσκον εἰς τὰ ἔχνη τῶν Ἀγγλων ἐρευνητῶν, ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν πρὸς ἄρκτον διάβατιν, ἣν δὲν εἶχον εὑρεῖ οὗτοι. Ὁ Λα Περούζ διορισθεὶς μετὰ τοῦ De Langle ὅπως διευθύνῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἐνετάλη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς χώρας ὅσαι εἶχον μείνει ἀγνωστοί, νὰ συλλέξῃ πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῆς ἀλιείας τῆς φαλαίνης ἐν τῷ νοτίῳ Ὀκεανῷ, πρὸς νότον τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐέλπιδος Ἀρκας, καὶ περὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν διφθερῶν εἰς τὰ βορειοδυτικὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς δὲ νὰ διερευνησῇ τὰς ἀγνώστους σχεδὸν παραλίαις τῆς Ταρταρίας καὶ τῆς δυτικῆς Ἀμερικῆς, τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, τὰς νήσους τοῦ Σολομώντος, τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς Αὐστραλίας, συλλέγων εἰς ὅλα τὰ μέρη ταῦτα φυτὰ καὶ πολύτιμα μέταλλα καὶ μελετῶν τοὺς διαφόρους λαοὺς καὶ παρέχων εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Γαλλίας νέους ἐξαγωγῆς τόπους.

Δύο δρόμονες, ἡ Boussole καὶ ἡ Astrolabe, ὠπλίσθησαν ἐν Βρέστη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου. Ὁ Λα Περούζ ἔλαβε τὴν διοίκειν τοῦ πρώτου, ὁ δὲ De Langle τὴν τοῦ ἑτέρου. Τὰ δύο ταῦτα πλοῖα κατώρθωσαν πλείστας ἀναγνωρίσεις καὶ ἀνακαλύψεις διὰ μεγίστων κινδύνων. Ὁ Λα Περούζ ἔκαμψε τὸ ἀκρωτήριον Χόρρου, ἀνέπλευσε τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τοῦ ὄρους Ἀγίου Ἡλίου, καὶ ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ τὸν Ὄρμον Μόντη καὶ τὸν Λιμένα τῶν Γάλλων. Τρεῖς λέμβοι αὐτοῦ παρασυρθεῖσαι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑπὸ τῶν βουμάτων, συντριβήσαν ἐπὶ σκοπέλων, ἐξ δὲ ἀξιωματικοὶ ἐπνίγησαν μετὰ τῶν συνδεδυνῶν αὐτοὺς δεκαπέντε ναυτῶν. Ὁ ἀπόστολος προσεγγίσας εἰς τὰς Σανδουχίας νήσους καὶ πλεύσας ἔπιπτα πρὸς τὰς Φιλιππίνας

ἄφθονοι εἶχον ἐσχάτως σχηματίσει ὁάσεις περίξ πολυαριθμῶν τεματίων. Οἱ ὁδοιπόροι εἰσῆλθον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Γιαππάρ, τὸ δὲ θάρρος αὐτῶν ἠύξησεν ὅτε ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐπλησίαζον εἰς τὸν Ἰκεανόν. Τῷ ὄντι σημεῖα ἀλάνθαστα καταδείκνυον τὴν γειτνίασιν τῆς θαλάσσης, τῇ δὲ 11 Φεβρουαρίου 1861 εἶδον τὴν παλιόρριαν ὑψοῦσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐλῶν, ὑφ' ὧν περιορίζεται ἡ Γιαππάρ. Ὁ Burke εἶχεν ἔτι νὰ διέλθῃ μεγάλην ἀργιλώδη πεδιάδα, δυστυχῶς ὅμως θάμνοι ἀδιέξοδοι καθίστων αὐτὴν ἀδιάβατον. Οἱ ἄνδρες ἦσαν ἐξησθενημένοι, οἱ πλείστοι τῶν ἵππων καὶ τῶν καμήλων εἶχον ἀποθάνει, οἱ δ' ἐπιζῶντες δὲν ἤθελον νὰ προχωρήσωσι. Τρόφιμα δὲν ἔμενον πλέον, ἐδέησε λοιπὸν νὰ παραιτηθῶσι τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν Ἰκεανόν. Ἡ ἐπάνοδος ἀπερρίσθη, ὁ δὲ Burke καὶ ὁ Wills ἀπέθανον ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Κούπερ.

Οὗτοι ἐχάραξαν τὴν ὁδὸν, ὁ δὲ John Mac Douall Stuart ἠκολούθησεν αὐτὴν μέχρι τέλους, καὶ κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἥς ὁ ἀτυχῆς Burke ἤκουσε μόνον μακρόθεν τὸν φλοῖσθον.

Διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν μαρτύρων τούτων τῆς διερευνήσεως τῆς Αὐστραλίας καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ ἤττον ἀτυχῶν περιηγήσεων τῶν Landsborough, τῶν Mac Kinlay, τῶν Hardwicke, τῶν Cowte, τοῦ Ερνέστου Gilles, τοῦ συνταγματάρχου Warburton, ἡ Αὐστραλία ὡς καὶ ἡ Αφρικὴ γίνονται ἤδη γνωστῆ, ἀλλὰ δὲν διερευνήθη ἐξ ὀλοκλήρου. Βορειοδυτικῶς ἡ χώρα τοῦ Τάσμαν, βορείως δὲ ἡ τοῦ Ἀρουαίμ καὶ βορειοανατολικῶς ἡ τῆς Καρπενταρίας καὶ ἡ τῆς Νέας Γιόρκης παρέχουσι εὐρὸν στάδιον εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν μελλόντων ἐρευνητῶν· δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἐκ τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων καὶ 353 χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Αὐστραλίας, πλέον τοῦ τρίτου εἶναι εἰσέτι ἄγνωστα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποδεικνύουσι πόσον τὰ ὑφ' ἐνὸς μόνου ἀνδρὸς κατορθούμενα εἰσι μικρὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἔργῳ τῆς τοῦ κόσμου διερευνήσεως. Ἀλλὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ὅσα ἐξετέλεσαν πάντες πολλαπλασιάζεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἡ δὲ κατάκτησις τῆς γῆνης σφίραξ καθίσταται ἔργον χρόνου καὶ ὀσημέριαι συντελεῖται.

ΕΝΙΑΣ Σ. ΣΟΡΓΕΟΣ.

ΙΧΘΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΟΣ

Ἐπάρχουσι ζωόφυτα, φυτὰ σαρκώδη, τετράποδα με ῥάμφος νήσσης, ὡσὸν καὶ ἄμα καὶ θηλαστικά, ὑπάρχουσι ὁμοίως καὶ τετράποδα πτηνὰ, κτλ.

Τὸν κολοφῶνα εἰς τὰ παράδοξα ταῦτα ἀποκυήματά της ἐπέθηκεν ἡ φύσις, ἥτις φαίνεται, ἔχει καὶ αὐτὴ τὰς στιγματάς της, διὰ τῆς πλάσεως ἰχθύος ἀναρριχωμένου.

Ὁ ἰχθύς οὗτος, ὃν οἱ φυσιοδίφαι ἐβάπτιταν Ἀνάβαρτα, ἐγκαταλείπει ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας τὸ ὑγρὸν τοῦ στοιχείου, οὐ τινος ἐκτὸς ἀποθνήσκουσι οἱ ὁμογενεῖς του, καὶ ἐξέρχεται εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπως μεθυσθῆ ἐξ οἴνου φοινίκων.

Ὁ μικρὸς οὗτος ἀκροβάτης ἄμα καὶ μέθυσος, ἐξέρχεται τοῦ ὕδατος, προχωρεῖ ἔρπων καὶ πηδῶν ἐπὶ τῶν περρυγίων του, ἀκολούθως ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐκαμψίας τοῦ σώματός του καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀκανθῶν τῆς οὐρᾶς του, αἵτινες εἶνε ἀληθῶς ζῶσαι ἀπάγαι, ἀναρριχᾶται εἰς τοὺς κλάδους, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν κορυφὴν τῶν φοινίκων. Τότε ὁ μικρὸς λίχνος ἐμφορεῖται τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ζαχαρωδῶν χυμῶν τῶν φοινίκων, οὓς ὑπεραγαπᾷ ὡς πίθηκος.

Ἀλλὰ πῶς ὅμως κατορθώνει τὸ φαντασιόπληκτον τοῦτο ἀκανθοπερὺγιον νὰ ζῆ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος; Ἰδοὺ πῶς. Ἡ φύσις, ἥτις οὐδέποτε περιπίπτει εἰς ἀμηχανίαν, ἐνέθηκεν εἰς τὸν λαίμῳ τοῦ Ἀνάβατος θύλακον ἐρμητικῶς κατάλειψον, ὅστις εἰσδέχεται καὶ συντηρεῖ τὸ ὕδωρ ὡσάντις ὁ ἀναρριχώμενος ἰχθύς ἀνοίξῃ τὸ στόμα.

Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ υγραίνῃ τὰ βρογχία του κατὰ τὰς εἰς τὴν ξηρὰν ἐκδρομὰς του, καὶ νὰ βάλῃ νερὸν εἰς τὸ κρῖσόν του. . . ὀλίγον ἀργὰ ὅμως, διότι ἀφ' οὗ ἐμφορηθῆ καλῶς τῶν χυμῶν τῶν φοινίκων, κατακρημνίζεται ἐκ τοῦ δένδρου, ἀναίσθητος ἐκ τῆς μέθης, ἔτοιμος ἄλλως νὰ ἐπαναρχίῃ τὴν ὀργιαστικὴν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος ἐκδρομὴν του.

Ἱστορία

ΜΙΚΡΑΣ ΒΙΟΛΙΣΤΡΙΑΣ

Ἡ ἱστορία μιᾶς μικρᾶς βιολιστρίας—οὕτως ἠδύνατό τις νὰ ἐπιγράψῃ τὴν ἀκόλουθον διήγησιν, ἢν ἐρανεζόμεθα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ *Aïwanos*, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη. Πρόκειται περὶ μικρᾶς κόρης, τῆς μικρᾶς Τούα, εἰς ἣν ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον βιολίου ἐν τῷ ὠδείῳ τῶν Παρισίων, μεταξὺ εἴκοσι καὶ τεσσαρῶν διαγωνισθέντων, ἡλικίας ἀπὸ δεκαεξέ μέχρις εἰκοσιπέντε ἐτῶν· ἡ δεσποινὶς Τούα εἶναι μόλις δεκατριετής.

Ἡ ἱστορία τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης, ἥς ἡ φήμη θέλει μετ' ὀλίγον διαδοθῆ καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀποτελεῖ ἀληθὲς μυθιστόρημα.

Ὅλοι οἱ τῆς οἰκογενείας Τούα, ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν, ὑπῆρξαν κτίσται καὶ κατήγοντο ἐκ Τουρίνου· καὶ ὁ πατὴρ δὲ τῆς βιολιστρίας ἦτο ἐπίσης κτίστης, λαμβάνων ἡμερομισθίον δύο καὶ ἡμίσεος φράγκων.

Ἄλλ' ἠγάπα ἐμπαθῶς τὴν μουσικὴν, καὶ ἂν καὶ ἐντελῶς ἀδίδακτος, ἀπεφάσισεν οὐχ ἤττον ἡμέραν τινὰ νὰ ἐκμάθῃ μόνος ὄργανόν τι. Οὕτω λοιπὸν ἐκ τῶν πενιχρῶν ἡμερομισθίων του καταθέτων λεπτὸν ἐπὶ λεπτοῦ, ἐσύναξεν ἐπὶ τέλους δέκα φράγκα, δι' ὧν ἠγόρασε βιολίον, καθ' ἑκάστην δ' ἐσπέραν, μετὰ τὴν ἐπίπανον ἡμερομισθίαν